

**[Hartel.]**

Opgave, men det staar mig klart, at Livet er blevet for mangfoldigt og for spredt, til at man med samme Koncentration kan gaa op i den Opgave, her er Tale om, som det forrige Slægtled, og derfor vil naturligt en større Del af Opgavens Løsning falde paa Skolen, uden at man deraf er berettiget til at slutte, at vi ikke med Interesse følger det, som foregaar i Skolen, og den Uddannelse og Undervisning, vore Børn dér faar.

Jeg vil dernæst gerne henlede Ministerens Opmærksomhed paa et Spørgsmaal, jeg tidligere har nævnt i denne Forbindelse. Det er Spørgsmaalet, om det økonomiske Grundlag for Forældreforeningernes Arbejde er til Stede, saaledes at de virkelig er i Stand til at tage de Opgaver op, som man med Billighed kan forlange. Der maa være nogen Mulighed for at foretage Studier og mindre Rejser, og jo bedre dette ordnes, desto bedre er det for selve Forældreforeningsinstitutionen.

Det vil af dette være klart, at vi fra vor Side kan tiltræde den Ændring, som her er foreslaaet af Ministeren.

Med Hensyn til Amtsskolekonsulenternes Forhold vil jeg straks sige, at jeg kan ikke lide Bestemmelsen i § 17 om, at Amtsskolekonsulenten skal tilhøre Skoledirektionskredsens Lærerstand. Jeg mener, at det er uheldigt — jeg tror ogsaa den ærede Ordfører for Venstre var inde paa dette — at binde sig til at tage en mindre kvalificeret Mand, blot fordi han bor inden for Omraadet, og derved afskære sig fra at tage en mere kvalificeret Mand boende uden for Omraadet. Det smager ogsaa lidt for meget af, at den, Gud giver et Embede, skænker han forhaabentlig ogsaa siden hen Forstand til at forvalte Embedet. Jeg tror, man skulde tage denne Bestemmelse op til Overvejelse inden for Udvalget.

I øvrigt finder jeg, at Lovforslaget er godt og vel motiveret, om end jeg kan slutte mig til det fra anden Side fremsatte Ønske om, at Konsulenternes Kompetence, deres Arbejdsomraade, Reglerne for deres Afskedigelse, hvorledes de skal varetage forskellige Opgaver, alt dette blev nærmere kodificeret, end det er i Øjeblikket. Man maa jo dér holde de Folk til gode, som har med Kodificeringen at gøre, at dette er en ret ny Institution, hvor man er henvist til at gøre en Række Erfaringer, inden man kan fastlægge endelige Regler. Men jeg skulde mene, at Prøvetiden nu maatte nærme sig sin Afslutning for denne Institutions Vedkommende, og

jeg mener ogsaa, at det er rigtigt nu at ansætte de Folk fast, som hidtil har været ansat paa Prøve og ligeledes at sætte Tiden dertil til 2 Aar ved fremtidige Ansættelser. Ordningen med Vikar i de paagældende Konsulenters Lærerstillinger er uheldig og har givet Anledning til mange bitre Tanker inden for Forældrekrederen, ogsaa til bidske Bemærkninger, og dette mener jeg skulde undgaaes. Vi kan derfor ogsaa i det væsentlige tiltræde dette sidste Forslag, og vi tror, at begge Ændringer vil tjene til Gavn for Skolen og dens Arbejde.

**Carlsen-Skiødt:** Dengang Loven af 20. Maj 1933 om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn og om Tilsynet med private Skoler blev vedtaget her i Rigsdagen, var sikkert mange af os klar over, at før eller senere maatte Loven tages op til Revision, da Manglerne i den paa flere Punkter var ret iøjnefaldende, ligesom der heller ikke dengang blev taget meget Hensyn til de Ønsker, som var fremsat over for Regering og Rigsdag fra skoleinteresserede Organisationer. Nu har Loven været prøvet i det praktiske Liv i ca. 5 Aar, og efter de Erfaringer, der er indvundet i dette Tidsrum, har den højtærede Undervisningsminister altsaa nu fundet det paakrævet at foreslaa Ændringer paa to Punkter af Loven, nemlig § 10 og § 17.

Hvorvidt det nu haster med at faa dette Lovforslag gennemført paa nærværende Tidspunkt, hvor Rigsdagens Arbejde snart skal afsluttes, skal jeg ikke udtale mig nærmere om, men jeg maa mene, at nogen indgaaende Drøftelse og Overvejelse af dette Lovforslag bliver der ikke Tid til, ligesom det er udelukket, dersom Udvalgene i Folketinget og Landstinget ønsker Oplysninger indhentet fra andre Myndigheder, at der vil blive Tid dertil. Og dette anser jeg for ret uheldigt. Under disse Forhold og da hele Loven efter min Mening trænger til en gennemgribende Revision, vil jeg tillade mig at henstille til den højtærede Undervisningsminister til Overvejelse, om det ikke var bedre, at de to her foreslaaede Ændringer ikke blev gennemført nu, men hele Loven blev taget op til Revision og Ændring til Efteraaret, naar Rigsdagen igen træder sammen. Da den nuværende Undervisningsminister med en heldig Haand har gennemført Loven om Folkeskolen af 1937 — i alt Fald i dens Helhed betragtet —, vilde jeg tro, at det ogsaa kunde lykkes Ministeren ved en Hovedrevision efter de Erfaringer, der nu er indhøstet, at give Danmark en Skole-